

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKAS PARTIJAS CENTRALAS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALAS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONA

Nr. 27 (2722)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 17. jūlijā

Maksā
2 kap.

Vispasaules kongress par vispārēju atbruņošanos un mieru

Maskavā lielajā tautu foru-
ā jau 10. jūlijā pēc speciālās
plenārsēdes, kurā Padomju valdi-
bas galva teica runu, kas pārskā-
nēja visu pasauli, vēlu vakarā sā-
ka darbu četras kongresa komisi-
jas. 11. jūlijā komisiju locekļi sa-
dalījās apakškomisijās. Katrā
apakškomisijā ir it kā mazs kon-
gress ar 150 līdz 200 dalībniekiem.

Komisiju un apakškomisiju darbs
norit ļoti brīvā atmosfērā, ja ne-
ņem vērā, ka runātājiem noteikts
ļoti stingrs reglaments. Un tas ir
saprotais, jo runāt taču grib katrs,
turklāt ne vienu reizi vien. Runas
reizē tulko sešās valodās — krievu,
angļu, spāņu, franču, ķīniešu
un vācu valodā. Katram delegā-
tam, novērotājam un viesim uz
krūtīm karājas mazs portatīvs uz-
tvērējs ar austiņām. Tas ir leņi-
ngradiešu darinājums. Pagriežot slē-
dzi, var uztvert jebkuru no kon-
gresa darba valodām. (Kongresu
pils zālē līdzīgi aparāti iemontēti
sēdekļos.)

Kongresa dalībnieku diskusija
komisijās un apakškomisijās (tajās
runāja simtiem cilvēku) vispirms
liecina, cik dziļu iespaidu atstājusi
Nikitas Hruščova runa. Var teikt,
ka kongresa uzmanības centrā ir
Padomju Savienības izstrādātā vis-
pārējās atbruņošanās programma,
ko Padomju valdības galva vēlreiz
izskaidroja un vēlreiz dziļi pamato-
ja kā vitāli nepieciešamu visai cil-
vēcei.

Pirmajā komisijā («Atbruņošanās
un tās politiskās un tehniskās problē-
mas»), kas strādā franču profesora
Pjēro Bikara vadībā, runāja,
piemēram, ASV delegācijas loceklis
profesors Dž. P. Morejs. Viņš
skaidri pateica, ka vienīgais ceļš
uz mieru ir Padomju Savienības
izvirzītā vispārējās un pilnīgas at-
bruņošanās programma.

To pašu domu savā runā attīstī-
ja arī Norvēģijas pārstāvis Kārlis
Bonnevi. Padomju Savienības
priekšlikumi, kas Ziemeļā ienesīti
18 valstu komitejai, viņš teica, pa-
ver jaunas perspektīvas ceļā uz
vispārējās atbruņošanās problēmas
atrisināšanu. Visiepriecinošākais
moments šajos priekšlikumos ir
PSRS valdības skaidri izteiktā ga-
taviņa piekrist jebkuriem kontroles
noteikumiem, ja vien Rietumi pie-
ņems vispārējās un pilnīgas atbru-
ņošanās programmu.

Līdzīgas domas izteica daudzi
delegāti. Daudzi arī asi kritizēja
atbruņošanās «shēmu», ko 18 val-
stu komitejai izvirzīja Savienotās
Valstis. Sevišķi interesanta bija
Padomju Savienības pārstāvja pro-
fesorā Talenska runa.

Kā zināms, amerikāņu «shēma»
paredz, ka kodolieroči iznīcinā-
mi nevis uzreiz, bet gan pa pos-
miem. Profesors Talenskis, balsti-
damies uz datiem, ko minējis pats
ASV aizsardzības ministrs Makna-
mara, norādīja, ka vēl veselās sešus

gadus pēc amerikāņu projekta pie-
ņemšanas Savienotajām Valstīm
būtu palikušas 590 starpkontinen-
tālās raķetes ar atomlādīnēm. Te
netiek pieskaitītas 1600 vidēja dar-
bības rādus raķetes, kas izvietot-
as ASV bāzēs ap Padomju Savie-
nību. Vēl vairāk, Savienoto Valstu
projekts paredz tiesības... paliku-
šos kodolieročus nomainīt ar jau-
niem, modernākiem kodolieročiem.

Tas nav atbruņošanās pro-
jekts, bet gan projekts, kas sagla-
bāt totāla kodol kara vēšanas iespē-
jas, — pilnīgi pamatoti norādīja
padomju delegāti.

Kongresa dalībnieki savās runās,
protams, skāra arī tādu ļoti svarī-
gu mūsdienu problēmu kā jautājumu
par dažādās sociālās politiskās
sistēmas valstu mierīgu līdzās-
pastāvēšanu.

Liekas, nevienam nav šaubu, ka
līdzās pastāvēšana ir visobjektīvā-
kā dzīves izvirzītā nepieciešamība.
Somijas saeima deputāts no agrā-
rās partijas Veiko Svinhvuks šai
sakarā, piemēram, teica: «Mēs paši
no savas pieredzes esam pārliecinā-
jušies, ka divas dažādu sistēmu
valstis, tādas kā PSRS un Somija,
var mierīgi pastāvēt līdzās. Bal-
stoties uz savu pieredzi, mēs va-
ram apgalvot, ka šāda līdzās pastā-
vēšana ir laba un tai ir vitāls
spēks.»

Daudzi kongresa delegāti, it īpa-
ši pirmās komisijas locekļi, savās
runās pakāvējās pie Vācijas problē-
mas. Viņus visus — Indijas un
Polijas, Bulgārijas un Čehoslovaki-
jas, VFR un VDR pārstāvjus —
ļoti uztrauc tas apstāklis, ka Rie-
tumvāciju tās valdošās aprindas
ved pa militarizācijas ceļu, ka Rie-
tumvācijā tagad plaši darbojas bi-
jušie hitlerieši un citi revanšisti.

Profesors Šteinigers (VDR) uz-
svēra, ka Vācijas problēma slēpj
draudus ne vien mieraam Eiropā, bet
arī mieram visā pasaulē. Šo domu
viņš ilustrēja ar vairākiem piemē-
riem. Pagājušajā svētdienā Minste-
rē (VFR) bija sapulcējušies 10.000
revanšistu. Šis karu kurinātājus
apsveica... valdošās Adenauera
partijas un sociāldemokrātu parti-
jas pārstāvji.

Kāds Rietumvācijas parlamenta
sociāldemokrātu deputāts kļuva tik
nekaunīgs, ka nosauca par nodevē-
jiem tos Rietumvācijas iedzīvotājus,
kas piekrit miera politikai.

Profesors Šteinigers aicināja ci-
nīties par to, lai atomieroči nenonāktu
Rietumvācijas hitlerisko ģe-
nerāļu rokās.

Savas runas nobeigumā profesors
Šteinigers iesniedza kongresa iz-
skatīšanai priekšlikumu sarīkot vi-
sas cilvēces referendumu jautājumā
par vispārēju atbruņošanos.

Kongresa pirmās komisijas sēdē
runāja cilvēces pirmais kosmonauts
Jurijs Gagarins. Viņa runu klāteso-
šie noklausījās ar ļoti lielu uzma-

nību un daudzkārt pārtrauca ap-
lausiem.

— Atbruņošanās ekonomiskās se-
kas — šādu problēmu loku ap-
spriež kongresa otrā komisija, kurā
par priekšsēdētāju ievēlēts ievēroja-
mais ekonomikas eksperts Oskars
Lange (Polija).

Sai komisijā diskusija sākās ar
padomju ekonomista profesora Ru-
binšteina runu. Balstīdamies uz
ANO ekspertu izdarīto ekonomisko
analīzi, viņš pierādīja, ka Rietumos
dzirdamie paniskie apgalvojumi, ka
atbruņošanās izraisīsot bezdarbu
un ekonomikas depresiju, ir ļaun-
prātīga faktu sagrozīšana. Tiesa
gan, kara rūpniecības pārkārtošana
darbam miera labā prasa laiku un
attiecīgus priekšdarbus. Taču at-
bruņošanās, atzīmēja runātājs, pa-
vērs ceļu ne vien uz stabilu mieru,
bet arī uz visu tautu ekonomikas
un kultūras lielāku uzplaukumu.

Sabla Gorsona (Anglija) atzi-
mēja, ka uzmanīgi jāizstudē ļoti
sarežģītā problēma par darba no-
drošināšanu miljoniem cilvēku, kas
pašlaik nodarbināti bruņojuma ra-
žošanā. Viņa ieteica plaši populari-
zēt ANO ekspertu speciālo ziņojumu
jautājumā par pāreju no kara
ekonomikas uz miera ekonomiku.

Arturo Orona (Meksika) asi kri-
tizēja Savienoto Valstu izstrādāto
tā saukto «savienību progresā vār-
dā» — programmu par Savienoto
Valstu «palīdzību» Latīņamerikas
zemēm. Amerikāņu monopoli, teica
Arturo Orona, žņaudz mūs gan
tieši, gan netieši. Savienoto Valstu
«palīdzība» mūs žņaudz un izlaupa
mūsu zemju bagātības.

Meksikas delegāts izvirzīja jau-
tājumu par amerikāņu diktātu, kas
spiež daudzas zemes ierobežot savu
tirdzniecību ar sociālistiskajām val-
stīm.

Meksikas delegāta uzskatus at-
balstīja arī Japānas pārstāvis.

— Atbruņošanās un nacionālā
neatkarība — diskusija par šādu
tēmu notiek kongresa trešajā komi-
sijā, par kuras priekšsēdētāju ievē-
lēts Libānas sabiedriskais darbi-
nieks, Leņina prēmijas «Par miera
stiprināšanu starp tautām» laureā-
ts Antuāns Tabets.

Profesors Takahasi (Japāna) pa-
stāstīja, ka japāņu tauta cīnās par
atbruņošanās, pret ASV kara bāzēm
Japānā, pret kodolizmēģinājumiem.
Amerikāņu kodolizmēģinājumi Klusajā
okeānā, uzsvēra Takahasi, it īpaši
viņu izdarītais kodol-
sprādzienis kosmosā ir pirmais Sa-
vienoto Valstu solis ceļā uz kodol-
kāra izraisīšanu. Tautu enerģiska
cīņa un vienota rīcība ir līdzeklis
miera panākšanai.

— Atbruņošanās un nacionālā
neatkarība — diskusija par šādu
tēmu notiek kongresa trešajā komi-
sijā, par kuras priekšsēdētāju ievē-
lēts Libānas sabiedriskais darbi-
nieks, Leņina prēmijas «Par miera
stiprināšanu starp tautām» laureā-
ts Antuāns Tabets.

Profesors Takahasi (Japāna) pa-
stāstīja, ka japāņu tauta cīnās par
atbruņošanās, pret ASV kara bāzēm
Japānā, pret kodolizmēģinājumiem.
Amerikāņu kodolizmēģinājumi Klusajā
okeānā, uzsvēra Takahasi, it īpaši
viņu izdarītais kodol-
sprādzienis kosmosā ir pirmais Sa-
vienoto Valstu solis ceļā uz kodol-
kāra izraisīšanu. Tautu enerģiska
cīņa un vienota rīcība ir līdzeklis
miera panākšanai.

(Nobeigums 2. lpp.)

DESMIT GADI PIE KOMBAINA STŪRES

Biržu kolhoza kom-
bainieris Pēteris Ru-
siņš šoruden būs ie-
vērojama darba jubile-
ja — desmitā sezonā
pie kombaina stūres.
Vienu sezonu viņš pie-
dalījās bagātās ražas
novākšanā Ukrainā.

Kolhoza tīrumos šo-
gad briest bagāta zie-
māju raža visā 250
hektāru platībā. Pēte-
ris Rusiņš kopā ar sa-
vu dēlu Jāni, kas ir
viņa palīgs uz «druvu
kuģa», rūpīgi gatavo-
jas atbildīgajam darba
cēlienam. Kombains
S-4 jau ir krietni lie-
tots, tomēr pieredzēju-
šā mehanizatora rokās
tas vēl ļoti kalpos.
Kopā ar dēlu viņi sa-
kārtu darbam katru
mašīnas mezglu. Pēte-
ra Rusiņa kombains
šogad saimniecībā ir
izšķirošais spēks —
abi pārējie jau tiktāl
nolietoti, ka no 2 varēs
sakomplektēt vienu.

Attēls: kombainieris
Pēteris Rusiņš gatavo
darbam savu kombai-
nu S-4.

D. ZELTIŅA foto

Par augstām cukurbiešu ražām

Krustpils ciema kolhozā «Leņina
karogs» šopavasār cukurbietes ie-
sēja 87 hektāru platībā. Tajā skai-
tā 37 hektāri domāti lopbarības va-
jadzībām. Bez tam 3 hektāros au-
dzējām sēkliniekus. Spraigis darbs
rit cukurbiešu lauku kopšanā.

Zigfrīda Lipša, Andreja Grebža
un Jūlija Brimmera posmos bietes
apsēja visagrāk. Te agrāk arī va-
rēja sākt sējumu kopšanu. Biešu
lauki ļoti apkopti, saņemusi slā-
pekļa virsmēslājumu.

Krietni daudz čaklu ravētāju ir
ikvienā posmā. Bet Fanijai Ariņai
līdz šim pieder rekorda sasnie-
gums. Viņa līdz 25. jūnijam izravē-
jusi un izretinājusi 1,25 hektāru
lielu platību, vai pārrēķinot vi-
ņas veikumu metros, ravējot
nostaigājusi apmēram 20 kilomet-
rus! 0,8 hektārus līdz tam pašam
laikam izravējusi un izretinājusi
Marija Ostrovska, pa 0,6 hektāri
katrā — Lidija Ariņa un Berta Li-
bermane. Varētu minēt arī daudzas
citas čaklas darba veicējas cukur-
biešu laukos. Bet rindstarpu kultī-

vēšanā pats lielākais veikums ar
DT-20 markas traktoriem pieder
mehanizatoriem Mihailam Buko un
Augustam Naglim.

Cīnoties pret kaitēkļiem biešu
laukos, apmēram 20 hektāru lielu
biešu lauku platību ar traktoram
HTZ-7 uzmontēto miglotāju ap-
miglojis mehanizators Vasilis Va-
siljevs, uz hektāra izsmidzinot ap-
mēram 15 kilogramu DDT dusta.

Laukkopji laikus izvagojuši arī
iestādītos cukurbiešu sēkliniekus.

Aizvadītā gadā A. Grebža posmā
vidējā cukurbiešu ražība no hektā-
ra bija 280 centneru liela, 216
centneru biešu ražību no hektāra
savā posmā sasniedza Z. Lipša.
Šogad apsētās platības šajos pos-
mos apmēram divreiz lielākas, un
posmu laudis pieliek visus spēkus,
lai šī gada nelabvēlīgo laika ap-
stākļu ietekmē pārvarētu ar biešu
lauku rūpīgu kopšanu un sasniegtu
labas ražas.

A. KRASIŅS

Daugavas dolomīti jaunceltnēm

Plaviņu kaļķakmens karjera ko-
lektīvs piegādā izejvielas Ilgūcie-
ma, Liepājas un Daugavpils dzelz-
betona rūpniecībai, Liepājas metalur-
ģiskajai rūpniecībai «Sarkanais meta-
lurgs». Pirmajā pusgadā dzelzsbetona
rūpniecībai nosūtīts vairāk nekā
135.000 kubikmetru mazgātu un
nemazgātu kaļķakmens šķembu.

Liepājas tēraudkausētāji saņēmuši
vairāk nekā 3000 kubikmetru plēs-
tu akmeņu, kā arī lielāku daudz-

mu kaļķakmens šķembu. Bez tam
vēl karjera kolektīvs devis lauk-
saimniecībai vairāk nekā 23.000
tonnu kaļķu mēslojuma.

Pirmajā pusgadā rūpniecībai un
lauksaimniecības vajadzībām nosū-
tīts vairāk nekā 9700 dzelzceļa va-
gonu kaļķakmens, plēsto akmeņu
un kaļķu mēslojuma.

I. BERZIŅA,

Plaviņu kaļķakmens karjera
grāmatvede

Uzņēmums modernizējas

Rajona rūpniecības kombināts
sekmīgi noslēdzis pirmā pusgada
ražošanas programmas izpildi.
Kopprodukcijas plāns izpildīts par
104,6 procentiem, preču produkci-
jas — par 107,2.

Aizvadītajā laika posmā rekon-
struēta Jēkabpils mēbeļu fabrika,
šeit ieviesta jauna ražošanas tehnolo-
ģija, kas palīdzēja ievērojami
uzlabot kvalitāti. Paplašināta un
rekonstruēta vilnas vērtuves krā-
sotava. Uzsākta mehānisko darbnī-
cu korpusa būvniecība. Pēc tā no-
došanas ekspluatācijā te izvietos
kombināta metālapstrādes cehus.

Divdesmit jaunu māksliniecisku
izstrādājumu veidus apguvis kera-
mikas cehs.

Līvānu iecirkņa ķieģeļnīcā pēc
vakuuma ķieģeļu preses nodošanas
ekspluatācijā produkcijas izlaide
palielināsies no 9000 līdz 50.000
ķieģeļu maiņā.

Kombināta vadība turpina veikt
pasākumus, lai uzņēmumu speciali-
zētu.

V. MERKUSKINS,

rajona rūpniecības kombināta
galvenais inženieris

Vispasaules kongress par vispārēju atbrūnošanos un mieru

(Turpinājums no 1. lpp.)

Portugāles miera cīnītāju vārdā runāja profesors Antonio Saraiva. Diemžēl, sacīja Portugāles pārstāvis, Rietumu prese noklusē Salazara režīma nežēlīgās akcijas. Portugāle ir mazattīstīta, nabadzīga zeme. Taču tās bagāto imperiālistisko aizgādņu militārais un finansiālais atbalsts palīdz Portugāles varas vīriem nosargāt nežēlīgo koloniālo režīmu, saglabāt savu kundzību pār Angolas tautām. Par to Portugāles varas iestādes piešķirušas imperiālistiem kara bāzes savā teritorijā. Portugāļu tauta dedzīgi vēlas, lai tās zemē nebūtu nekādu kara bāzu.

Ari Indijas un Indonēzijas, Ganas un Ceilonas, Madagaskaras un Tanganjikas pārstāvji dedzīgi uzsvēra, ka nepieciešams pilnīgi likvidēt koloniālismu.

Kongresa ceturtā komisija apspriež jautājumu «Atbrūnošanās un tiesību, kultūras un morāles problēmas». Komisijas priekšsēdētājs Stjuarts Innersts (ASV) savā ievadrunā uzsvēra, ka nepieciešams saliedēt visu cilvēci. Viņš plaši pakāvējās pie morāles likumu kritiķiem.

Amerikāņu delegāts ierosināja realizēt gada programmu cīņai ar slimībām. Šāds pasākums jāorganizē tāpat, ka tika noorganizēti starptautiskais ģeofizikālais gads. Stjuarts Innersts uzsvēra arī nepieciešamību izstrādāt programmas bada likvidēšanai pasaulē un iedzīvotāju analfabētisma likvidēšanai. Tās, pēc viņa vārdiem, ir vissvarīgākās problēmas.

Madagaskaras, Čehoslovākijs un Vācijas Federatīvās Republikas delegāti runāja par «aukstā kara» problēmām, par nepieciešamību aizliegt kara propagandu, panākt attiecīga likuma pieņemšanu. Pārējie delegāti runāja par zinātnes darbinieku uzdevumiem un preses lomu cīņā par mieru, par mākslas meistaru un rakstnieku sadarbību.

Padomju delegāts akadēmiķis A. Topčijevs sniedza ziņojumu par tematu «Kara amorālais raksturs». Viņš atgādināja, cik daudz posta Padomju zemei atnesis vācu fašistisko iebrukumu izraisītais karš. Padomju Savienībā tika sagrautas 1710 pilsētas un vairāk nekā 70.000 ciemu. Bez pajumtes palika 25 miljoni cilvēku. Kopējie materiālie zaudējumi sasniedza astronomisku skaitli — 2 triljonus 569 miljardus rubļu (vecajā naudā).

12. jūlijā ritā sākās kongresa plenārsēde. To atklāja un vadīja Subandrio (Indonēzija).

Pirmais runāja Rumānijas pārstāvis. Viņš nolasīja Rumānijas valdības galvas vēstījumu kongresam. Pēc tam tika nolasīts Čehoslovākijs valdības galvas vēstījums. Šajos dokumentos uzsvērts, ka Rumānijas un Čehoslovākijs valdības un tautas stingri aizstāv mierīgas līdzāspastāvēšanas principus un cīnās par vispārēju atbrūnošanos un mieru.

Pēc tam tribīnē kāpa Vispasaules arodbiedrību federācijas priekšsēdētājs Renato Bitosi. Viņš kongresa delegātiem nodeva kvēlu sveicienu no federācijā apvienotajiem visu piecu kontinentu strādniekiem. Viņš uzsvēra, ka Vispasaules arodbiedrību federācija visus 15 savas pastāvēšanas gadus aizstāv mieru un dažādas sociālās politiskās sistēmas valstu mierīgas līdzāspastāvēšanas ideju. Viņš arī norādīja, ka Vispasaules arodbiedrību federācija noteikti ir par vispārēju atbrūnošanos un visu kodolieroču krājumu iznīcināšanu. Tikai tas nodrošinās mieru visā zemes un dos iespēju darbaļaudžu dzīves apstākļu uzlabošanai izmantot tos kolosālos līdzekļus, kas pašlaik tiek izdoti drudzainās bruņošanās mērķiem.

Vārdu deva Kenijas delegātam Ogingam Odingam. Tribīnē uzkāpa atlētiska auguma nēģeris nacionālā tērpā. Viņa kvēlā runa bija kā himna koloniālo tautu brīvībai, kā laists imperiālismam, rasismam, fašismam — visam tam, kas pasaulei nes karu

un apspiestību. Viņa pēdējos vārdus pāršalca aplausu vētra. Tad viņš sāka vicināt kaut ko līdzīgu vēdeklim un dziedāt atbrīvotās Afrikas dziesmu. Aplausu vētra saplūda ar apsveikuma saucieniem par godu varonīgajai, brīvību mīlošajai Kenijas tautai.

Pēc tam runāja kongresa viesis — Anglijas parlamenta loceklis Sidnējs Silvermens.

— Es augstu vērtēju to lielo darbu, — viņš teica, — ko Hruščova kungs šajos gados paveicis miera interesēs. Fakti, ka nav izcēlies trešais pasaules karš, es lielā mērā izskaidroju ar Hruščova kunga pacietību un neatlaidību.

Runādams par Savienoto Valstu kodolizmēģinājumiem Anglijas salā Klusajā okeānā, Silvermens atzīmēja: «Man ir kauns, ka daļu no Lielbritānijas teritorijas amerikāņi izmanto kodolizmēģinājumiem.»

Akadēmiķis D. Skobeļevs pēc Gvinejas Republikas prezidenta Seku Tures lūguma nolasīja viņa vēstījumu kongresam. Vēstījumā izteikta cerība, ka koloniālisms tiks likvidēts un visā pasaulē triumfēs miērs.

Līdzīgu vēstījumu kongresam atstūlījis Ceilonas premjerministrs Bandaranaiķis kundze. To nolasīja Ceilonas pārstāvis.

... Kongresu pils zālē šajās dienās bijis daudz saviļņojošu mirkļu. Liels saviļņojums pārnēma visus klātesošos, kad runāja Mohammeds Jalaa — viņu uz kongresu atsūtījis varonīgi alžīriešu tauta, kas pavisam nesen atbrīvojās no franču koloniālā jūga. Viņš pateicās Padomju Savienībai, visiem tiem, kas atbalstījuši Alžīrijas cīņu par nacionālo neatkarību. Alžīrijas delegāts dedzīgi uzsvēra, ka koloniālisms pilnīgi jālikvidē un jāpanāk, lai virs zemes mūžīgi valdītu miērs. Kad alžīriešu tautas pārstāvis pabeidza savu runu, visi delegāti piecēlās kājās un viņu apsvēca. Grupa franču ar Eženī Kotonu priekšgalā sastāvēja ap Mohammedu Jalaa, apkampa viņu, spieda roku.

Tika nolasīts Indonēzijas prezidenta doktora Sukarno vēstījums kongresam. Tajā uzsvērts, ka kongresa mērķi ir arī indonēziešu tautas mērķi.

Bruks Čisholms (Kanāda) savā runā atzīmēja: «Mums jāgroza savā domāšana, lai piemērotos jaunajiem, reālajiem cilvēces eksistences apstākļiem. Jāsaprot, ka mēs esam vienas cilvēku rases pārstāvji, un, ja mums lemts palikt dzīviem, tad tikai visai cilvēcei, bet nevis kādai atsevišķai cilvēku grupai.»

Pēc tam tika nolasīts Ganas prezidenta Kvames Nkrumas vēstījums kongresam. Ganas prezidents savā vēstījumā novēl panākumus dižajam tautu forumam.

Rīta plenārsēdē runāja arī M. Nuaimē (Libāna), Homers Džeks (ASV) un citi.

Kongresa vakara plenārsēdē sākās ar KTRD pārstāvja Sin Go Sonu runu. Viņš ar sašutumu norādīja, ka amerikāņu imperiālisti vēl atklātāk nekā agrāk gatavojas jaunam karam. To apliecina kaut vai ASV prezidenta Kenedija vārdi, ka Savienotās Valstīs varot parādīt iniciatīvu kodolieroču izmantošanā. Savienotās Valstis, teica Sin Go Sons, nemitīgi palielina savus bruņotos spēkus Tālojos Austrumos un saspīlē politisko atmosfēru Dienvidkorejā, stūrgalvīgi netaudamas īstenot Korejas Tautas Demokrātiskās Republikas priekšlikumus par Ziemeļkorejas un Dienvidkorejas sarunu rīkošanu. Kamēr amerikāņu karaspēks okupējis Dienvidkoreju, nav nemaz ko cerēt uz Korejas apvienošanās, nav ko cerēt uz stabili mieru Tālojos Austrumos.

Ar ovācijām klātesošie uzņēma padomju delegācijas pārstāvi kosmonautu Hermani Titovu. Viņš ar dziļu sašutumu runāja par ASV valdības provokāciju — kodolierīces uzspīdēšanu lielā augstumā. Kodoleksperimenti kosmosā, viņš teica, apdraud cilvēku dzīvību un arī nākamo kosmonautu veselību. Ne jau tādēļ padomju cilvēki atvēra durvis uz kosmosu, lai amerikāņi tās tūlīt aizsīst ciet.

Mums tikai jāatrisina galvenais jautājums — atbrūnošanās jautājums, vētraiņiem aplausiem skanot, turpināja Hermanis Titovs. Tad mēs kopā ar amerikāņu kosmonautiem un žurnālistiem varēsim lidot kosmosā. Es esmu pārliecināts, ka tāds laiks pienāks.

AAR delegācijas pārstāvis Halids Mohied Dins savā runā uzsvēra, ka vienīgi vispārēja un pilnīga atbrūnošanās efektīvas starptautiskas kontroles uzraudzībā var paglābt cilvēci no katastrofas. AAR delegāts norādīja, ka jūlikvidē kara bāzes svešās teritorijās, jāuzņem Ķīnas Tautas Republika Apvienoto Nāciju Organizācijā un visām valstīm jāattīsta brīvas tirdzniecības attiecības.

Tad runāja Mario de Andrade. Viņš ieradies no Angolas, kas vēl cīnās par savu brīvību. Vispārēja atbrūnošanās, viņš teica, ir vienīgais civilizācijas glābiņš. Pēc tam viņš nosodīja portugāļu kolonizatoru zvērības Angolā. Šim kongresam, uzsvēra Angolas pārstāvis, savā deklarācijā jāieraksta, ka anti-koloniālā cīņa ir ieguldījums cīņā par mieru, jo koloniālisms slēpj sevi kara sēklī.

Ar lielu uzmanību kongresa delegāti un viesi noklausījās akadēmiķa J. Fjodorova runu. Kodolieroču izmēģinājumi, viņš teica, kas ir nenovēršams posms to pilnveidošanas gaitā, satrauc visu cilvēci. Tādēļ arī cīņa pret kodolkaru pilnīgi dabiski ietver prasību izbeigt kodolieroču izmēģinājumus.

Daži Amerikas delegāti, turpināja J. Fjodorovs, mūsu kongresā mēģināja likt vienlīdzības zīmi starp PSRS un ASV valdību atbildību par kodolizmēģinājumiem. Tas nav pareizi. Šis jautājums jā-

izskata objektīvi. Akadēmiķis Fjodorovs atgādināja, ka kopš pašas kodolieroču rašanās Padomju valdība daudzkārt ierosinājusi izbeigt kodolieroču izmēģinājumus un vispār aizliegt šos ieročus. Taču Savienotās Valstis toreiz neatbildēja uz šo aicinājumu. Tikai tad, kad 1958. gadā Padomju Savienība vienpusēji izbeidza kodolieroču izmēģinājumus, arī rietumvalstis bija spiestas piekrist sarunām, kuras, kā zināms, pavadīja Savienoto Valstu un Francijas rīkoto kodolsprādzienų dārdi.

Tālāk akadēmiķis Fjodorovs minēja neapstrīdamus faktus, kas liecina, ka rietumvalstis, negribēdamas šķirties no kodolieročiem, visādi mēģinājušas stiept šīs sarunas garumā, mākslīgi uzpūzdamas kontroles jautājumu.

Daži delegāti, atzīmēja padomju pārstāvis, šeit izteicās, ka jālūdzot valdības, lai tās vienpusēji izbeigtu kodolieroču izmēģinājumus. Jāsaka, ka Padomju Savienība savā laikā to izdarīja, taču tās paraugam nebija sekotāju. Es personiski nedomāju, teica akadēmiķis Fjodorovs, ka Amerikas Savienotajām Valstīm vai citām zemēm pēc mūsu kongresa lūguma vienpusēji būtu jāizbeidz kodolieroču izmēģinājumi. Valdībām jānoslēdz savstarpēja vienošanās. Tagad ir visi priekšnoteikumi, lai šādu vienošanos varētu noslēgt.

Pēc padomju delegācijas pārstāvja runas zālē ilgi skanēja aplausi. Kongresa vakara sēdē runāja arī H. Verners (VDR), Isitaro Hirano (Japāna), Frančesko Pistoleze (Itālija) un citi.

(Materiālus par Vispasaules miera piekritēju kongresu pabeigsim publicēt nākošajā numurā)

DEPUTĀTU TRIBĪNE

Papildus centneri piena un gaļas

Sinī gadā sevišķi lielu vēribu Vietalvas ciema padome, tās izpildu komiteja un aktīvs veltī lopkopības produktu valsts iepirkuma plāna izpildei no individuālā sektora.

Pirmo divu mēnešu iepirkuma izpildes rezultāti izraisīja nopietnas bažas. Šķita, ka neizpildisim ne ceturksni, ne gada plānu. Daudz trūkumu bija organizatoriskajā darbībā. Piemēram, lai nodotu valsts iepirkumā mājlopus, Vietalvas padomju saimniecības strādniekiem vajadzēja mērot 27 kilometrus garo ceļu līdz Plaviņām. Arī vilnu vajadzēja nogādāt turpat. Olu iepirkšanu no kolhozniekiem un strādniekiem vāji organizēja daži mūsu ciema veikalu vadītāji. Ciema izpildu komitejas un pienotavu darbinieki saņēma daudz signālu no deputātiem un citiem iedzīvotājiem par nekārtībām piena vedēju darbā. Sevišķi slikti savus pienākumus pildīja piena vedējas Elza Bekere un Ilga Skrapa. Viņas bieži atteicās nogādāt Vietalvas padomju saimniecības individuālo piegādātāju pienu uz pienotavu.

Uzklausot deputātu Vilmas Kalniņas, Kārļa Pabērza, Melānijas Čirskas un citu ierosinājumus, izpildu komiteja martā sasauca paplašinātu padomes sesiju. Tajā pieņēma konkrētu lēmumu, kas jādarīja, lai nodrošinātu valsts iepirkuma plāna izpildi ciemā. Sesijā piedalījās arī padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretārs Nikolajs Zazitis, direktors Tālvāldis Šneiders, krejotavu vadītāji. Kopīgi ar Odzienes-Vietalvas pienotavas direktoru deputātu Pāvilu Vilciņu sadalījām pienotavai pakļauto krejotavu vadītājiem un citiem pienotavas darbiniekiem apkalpes zonas. Krejotavas darbinieki kopā ar attiecīgā apgabala deputātu iegriezās pie katra govju turētāja, nārrunās noskaidroja iemeslus, kāpēc tas vai cits iedzīvotājs nepārdeva valstij pienu. Sevišķi rūpīgi šo darbu veica Odzienes krejotavas vadītāja Rita Ozoliņa. Viņai ir sīkas ziņas par katru piena piegādātāju. Mūsu aktiviste noskaidroja, kad tam vai citam iedzīvotājam nāks

slaucama govys, kad viņi sāks nodot pienotavai pienu utt.

Operatīvu palīdzību ciema padome saņēma arī no pienotavas direktora b. Vilciņa, bb. Zaziša un Šneidera. Kādu dienu piena vedējai Vilmai Bieriņai izraisījās konflikts ar zirgkopi Ignatu Delveri un viņa neaizveda uz pienotavu 25 kannas piena. Ciema izpildu komitejas priekšsēdētāja R. Ieviņa, direktors T. Šneiders, partijas pirmorganizācijas sekretārs N. Zazitis un pienotavas direktors P. Vilciņš nekavējoties ieradās zirgu novietnē un noskaidroja, kāpēc šis nekārtības notikušas. Pēc pārrunām ar Vilmu Bieriņu un Ignatu Delveri līdzīgi gadījumi nav atkārtojušies. Deputāts P. Vilciņš diendienā stingri kontrolē pakļauto krejotavu darbu, pastāvīgi pārbauda, kā strādā piena vedēji. Pēc b. Vilciņa pārrunām ar piena vedēju I. Skrapu darbs ir uzlabojies un sūdzību par viņu vairs nav.

Lai Odzienes kolhoza ļaudīm un Vietalvas padomju saimniecības strādniekiem nevajadzētu mērot garo ceļu uz Plaviņām, deputāti panāca, ka katru piektdienu lopu pieņemēji izbrauc uz abām saimniecībām. Tagad atkrit daudz lieku laika kavējumu.

Uz 1. jūliju gaļas valsts iepirkuma gada plāns individuālajā sektorā izpildīts labi — no plānotiem 370 centneriem 269. centneri. Piena pārdošana valstij personīgo govju turētājiem šogad bija paredzēta 2280 centneru apmērā, bet izpildīti 3965.

Deputāti savos vēlēšanu apgabalos diendienā kontrolē un pārbauda valsts iepirkuma plāna izpildes gaitu. Tagad ciemā iepirkuma plāna realizēšanā grūtību nav. Mūsu ciema iedzīvotāji labprāt piena un gaļas pārpalikumu pārdod valstij. Tas ir izdevīgi viņiem un visai sabiedrībai. Līdz gada beigām personīgo lopu turētāji tautas patēriņam dos desmitiem tonnu piena, lielu daudzumu gaļas un olu vīrs paredzētā plāna.

V. EZERIŅA,
Vietalvas ciema padomes izpildu komitejas sekretāre

PARTIJAS DZĪVE

Sienas

prese

mūsu

kaujinieciskais palīgs

Leimaņu kolhoza komunisti nebija apmierināti ar sienas avīzes «Dzirkstele» redkolēģijas darbu. Kārtējie numuri iznāca reti, no gadījuma uz gadījumu. Nopietna saruna par redkolēģijas darbu izraisījās arī pārskata un vēlēšanu sapulcē. Komunisti vienojās, ka turpmāk visiem aktīvi jāpiedalās avīzes veidošanā. Vienu no kārtējiem numuriem viņi nolēma veltīt cīņai pret Lauksaimniecības arteļa statutu pārkāpējiem.

Jau ilgāku laiku pamatotu kolhoznieku sašutumu izraisīja dažu arteļa biedru iedzīvošanās kāre uz saimniecības un kopējo interešu rēķina. Vairākiem kolhozniekiem ir prāvas personīgo lopu «fermas». Tā šo negausu kūtiņas zobgalīgi nosaukuši kolhoznieki. Pēteris Mūrnieks kopā ar sievu, meitu un zēnu nespēj dzīvi iedomāties bez slaucamām govīm un 2 jaunoļpiem. Pēteris Mūrnieks kolhoza ražošanā nav piedalījies nevienu dienu, toties personīgo «fermu», prāvo bišu dražu un piemājas zemi viņam netraucē apkopt ne gadu nasta, ne kaķis un slimbības. Dažkārt viņš pat pāpelnās ārpus kolhoza. Tikai par vienu liellopu no Mūrnieka atpaliek Jozis Oboļevičs, kura «fermā» ir 2 slaucamas govys un 2 jaunoļpi. Krīšjānis Britāns pagaidām apmierinās ar 2 govīm un vienu jaunoļu, bet Francis Malakovskis bez govys un teles izaudzējis arī bulli. Lauksaimniecības arteļa statusus šādā pat veidā rupji pārkāpj Mārtiņš Kokins, Tekla Beča un daži citi.

Iznāca kārtējais sienas avīzes numurs. Asā kritika, dzelīgā satīra, trāpīgās karikatūras līdz galam atmaskoja arteļa statutu pārkāpējus, tos, kas personīgo labklājību stāda augstāk par kolektīva interesēm. Ar to vien partijas pirmorganizācijas biedri neapmierinājas. Drīz pēc šīs avīzes iznākšanas sasauca atklāto partijas sapulci, tani piedalījās valdes locekļi, uzaicināja arī sienas avīzē kritizētos kolhozniekus. Dienas kārtībā bija sienas avīzē publicēto materiālu apspriešana.

Sabiedriskās domas nosodījums, nopietnā saruna atklātajā partijas sapulcē palīdzēja šiem kolhozniekiem saskatīt savus pārkāpumus istajā gaismā. Daži mēģināja attaisnoties, stāstīt par savām likstām, lai kolektīva priekšā notuētu savu apkaunojošo rīcību. Francis Malakovskis sava personīgā ganāmpulka intereses bija aizstāvējis pat ar pamatīgu nūju rokā. Viņš bija iztrenkājis savu māju tuvumā kolhoza ganāmpulku.

Atklātā partijas sapulce uzdeva kolhoza valdei pieņemt stingrus pasākumus Lauksaimniecības arteļa statutu pārkāpumu likvidēšanai. Lai noskaidrotu stāvokli uz vietām, izveidoja speciālu komisiju, kuras sastāvā bija komunisti un valdes locekļi. Tā apsekoja kolhoznieku sētas. Valde pieņēma lēmumu par lieko govju likvidēšanu un uzdeva lēmuma izpildei konkrētus terminus. Kolhozniekam P. Mūrniekam, kas ar savu personīgo ganāmpulku noganījis kolhoza ganības, uzlikts naudas sods.

Leimaņu kolhoza komunisti pareizi novērtējuši sienas preses lomu kolhoznieku audzināšanā. Sienas avīze kļuvusi par partijas pirmorganizācijas kaujiniecisku palīgu.

A. KALNIŅA,
partijas rajona komitejas instruktore

Ciņā par pirmo augstieni

PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome atzīst par nepieciešamu, lai katra kolhoza un padomju saimniecības vadītāji, visi darbaļaudis izstrādātu konkrētu plānu gaļas, piena un citu lopkopības produktu ražošanas palielināšanai, ievērojot tagad radītās jaunās iespējas.

Šā plāna pamatā — sasniegt pirmo robežliniju lopkopības produktu ražošanā — saražot 75 centnerus gaļas uz 100 hektāriem aramzemes un 350—400 centne-

rus piena uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Tām saimniecībām, kas jau sasniegušas šo līniju, jāiet tālāk, uz otro un trešo posmu — jāražo 100 un 150 centneri gaļas uz 100 hektāriem aramzemes, piena 500—600 un 900—1000 centneri uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Sajā lappusē pastāstām par to, kā šo lielo uzdevumu īsteno kolhozs «Vārpa».

Rezerves ir

Ražot vairāk labas kvalitātes produkcijas ar vismazāko darbu un līdzekļu patēriņu ir galvenais uzdevums katrā saimniecībā.

Mums jāpalielina gaļas, piena un citu lauksaimniecības produktu ieguve. Lai to veiktu, kolhoza «Vārpa» kolektīvs atzinis, ka saimniecībā jāizdara pārmaiņumi — jāpāriet no ekstensīvu lauksaimniecības kultūru audzēšanas uz intensīvu, pie kam jāpalielina sējumu platības, krasi jāceļ ražas.

Sējumu platības palielināšanai kultivētās ganības, kuras pašlaik 80 hektāru platībā atrodas uz aramzemes, jāierīko uz dabiskām ganībām, kuras nepieciešams uzlabot. Kultivējot dabiskās ganības un plavas, palielināsies to ražība un reizē ar to mēs no katra hektāra iegūsim vairāk barības vienību. Lielas dabisko ganību un plavu platības tikai daļēji izmantojam, jo tās aizaugušas krūmiem, pārpurvojušas. Protams, šādu ganību hektārs dod ļoti zemu barības vienību daudzumu. Jāpānāk, lai no katra kultivēto ganību hektāra iegūtu ne mazāk kā 3000—3500 barības vienību. Lai tuvāko divu trīs gadu laikā nodrošinātu mājlopus ar kultivētām ganībām, nepieciešams tās ierīkot 500 hektāru platībā, iekopjot uz aizlaistajām un atmatā atstātajām ganībām.

Tirumu platība palielināsies, apgūstot atmatas un pārnēsot no tirumiem kultivētās ganības uz dabiskajām ganībām. Tādējādi tirumi līdz 1965. gadam paplašināsies par 103 hektāriem.

Nākošais pasākums, kas ļaus iegūt vairāk barības vienību no viena hektāra tirumu platības, ir sējumu struktūras maiņa. Paredzam paplašināt kukurūzas, lopbarības cukurbiešu, pupu un zirņu sējumus.

Nopietnas pārmaiņas zemes racionālā izmantošanā kolhozā izdarītas jau šī pavasarī. To diktēja ekonomiskie apsvērumi. Kukurūzu audzējam 170 hektāru platībā jeb par 35 hektāriem vairāk nekā pērn.

pupu platība palielināta par 11 hektāriem, zirņus iesējām 37 hektāru platībā, kamēr pērn šī vērtīgā olbaltumvielām bagātā kultūra aizņēma tikai 2 hektārus.

Sējumu struktūra grozīta galvenokārt uz mazražīgo kultūru rēķina — samazinātas auzu un auzu mīstu platības.

Tuvāko triju gadu laikā sējumu struktūra izmainīsies šādi:

	1962. g.	1965. g.	
Kukurūza	170 ha	320 ha	20 proc. no aramzemes
Cukurbiešu lopb.	22 ha	160 ha	10 proc. no aramzemes
Kartupeļi	58 ha	80 ha	5 proc. no aramzemes
Pupas	29 ha	80 ha	5 proc. no aramzemes
Ziemāji graudiem	326 ha	400 ha	56 proc. no graudaugiem
Vasarāji graudiem	390 ha	317 ha	44 proc. no graudaugiem

Izmaiņot sējumu struktūru, iegūstam no tās pašas platības daudz vairāk barības vienību, jo rušināmās kultūras no viena hektāra dod krietni vien augstākas ražas nekā dažādi auzu mīsti un zāles.

So pasākumu realizēšanai nepieciešama bāze — pārējs agrofons. Jānodrošina augiem labvēlīgi augšanas apstākļi. Labākajās saimniecībās no 1 hektāra graudaugu iegūta 40—50 centneru vidējā raža, kartupeļu — 200 centneru un vairāk, cukurbiešu — pāri par 300 centneriem. Lai arī mūsu kolhozā iegūtu šādas ražas, nepieciešams nokārtot augsnē mitruma režīmu, nodrošināt augu barības vielas, pareizu augsnes sastrādāšanu, kā arī sējumu rūpīgu kopšanu.

Kolhozā vistuvākā laikā nepieciešams nosusināt ar drenāžas palīdzību 600 hektārus kultivēto ganību ierīkošanai.

Lai nokārtotu augu mēslošanas jautājumu, jākāpina organisko mēslu ražošana. 1965. gadā mums jāiegūst 13 tūkstoši tonnu kūtsmēslu. To sagatavošanai saimniecībai jāiegādājas 1200 tonnas pakaišu kūdras. Pavisam organisko mēslu vajadzība būs 26 tūkstoši tonnu. Lai segtu iztrūkumu, izmantosim mēslojamo kūdru kompostā ar kūtsmēsliem un vircu.

Lai realizētu organisko mēslu ražošanu un izmantošanu, vajadzīga tehnika. Mums jāiegādājas divi iekrāvēji traktoriem MTZ vai DT-54, buldozers, seši pašizgāzēji un seši mēslu ārdītāji. Lai laukus varētu bagātīgi mēslot, organiskais mēslojums jāizved visu gadu. Vasarā, kad tirumi aizņemti, mēslojumu krausim lauku malās, ko praktizējam jau 1961. gadā.

Svarīgs faktors augstu ražu iegūšanā ir rušināmo kultūru pareiza apkopšana. Šim darbam nepieciešami 16 mazjaudas traktori ar uzkabīnāmo darba rīku komplektu. Tad varēsim daļēji vai pilnīgi izskaust roku darbu.

Tāpat jādomā par siena ievākšanas darbu mehānizāciju, jāiegādājas siena preses un mākslīgās žāvēšanas iekārtas.

Daudz zudumu rada nepareiza lopbarības uzglabāšana. Pasākumu plānā paredzēts uzbūvēt šķūņus sienam un salmiem fermu tuvumā, lai rupjā barība būtu augstas kvalitātes un viegli piegādājama.

Veicot šos un vēl citus pasākumus, saimniecībā būs augsts mehānizācijas līmenis, roku darbs būs samazināts līdz minimumam. Saimniecībā galvenais darba darītājs būs kolhoznieks mehānizators, kas prātis rīkoties ar visām mašinām. Tāpēc, īstenojot šos pasākumus, jārupējas par kadru sagatavošanu, jāapmāca labākie kolhoznieki rīkoties ar tehniku.

Tādas ir mūsu kolhoza ieceres un plāni nosprausto robežliniju sasniegšanā.

Ž. SKĪPARS,
agronoms

Mūsu ieceres, nodomi, plāni

Dzīvu atsauksmi kolhozā radīja PSKP Centrālās Komitejas un PSRS Ministru Padomes Aicinājums lauku darbaļaudim panākt lopkopības produktu ražošanas pieaugumu, kas dotu iespēju pilnīgi apmierināt darbaļaužu vajadzības pēc šiem produktiem. Mūsu saimniecība lopkopības produktu ražošanā pirmo robežliniju varēs sasniegt 1963. gadā, ražojot uz 100 hektāriem aramzemes 79,4 centnerus gaļas un uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes 377 centnerus piena.

Lai to panāktu, jau šogad plānojam lopkopības produktu ražošanu tā, lai valstij varētu nodot 115 tonnas gaļas, tai skaitā 95,2 tonnas cūkgaļas, 895 tonnas piena un 54 tūkstošus olu. Pirmā pusgada gaļas, piena un olu valsts sagādes plānu esam izpildījuši, pārdodot valstij 45 tonnas gaļas, 307 tonnas piena un 44 tūkstošus olu. Otrajā pusgadā realizēsim 694 barokļus, 94 liellopus, kā arī izbrāķētās aitas un gaļai audzētos putnus, kas pilnīgi nodrošinās valsts sagādes plāna izpildi.

Pašlaik, vasaras periodā, kad ir vispiemērotākie apstākļi gan piena izslaukumu, gan dzīvsvāra kāpināšanai, jo iespējams maksimāli izmantot lēto zaļbarību, ganību zāli, kolhoza lopkopju kolektīvs velta visas pūles, lai iegūtu pēc iespējas augstākus rezultātus, tādējādi ieguldot savu daļu pūlīņu pirmās robežlinijas ātrākā sasniegšanā.

Vairākas slaucējas guvušas labus panākumus. Tā, slaucēja Genovefa Lazdiņa pašlaik izslauc vidēji no govs par 16 kilogramiem piena dienā. No gada sākuma viņa izslaukusi 1084 kilogramus piena no katras savas brūnaļas, izvirzītoies pirmajā vietā saimniecībā. Sekmīgi kāpinājušas izslaukumus arī slaucējas Vera Melnbārde un Biruta Grāmatniece, kuras nolēmušas tu-

vākajā laikā arī izslaukt dienā ne mazāk kā 16 kilogramus no govs.

Labi rezultāti ir Valijai Podskočijai, kura, strādājot ar diviem slaukšanas agregātiem, apkopj 25 govis. Pirmajā pusgadā viņa ieguvusi 1027 kilogramus piena no katras govs.

Izslaukumu kāpināšanā svarīgs faktors ir minerālbarība un dzirdināšanas režīms. Tādēļ mīnērālvielu netrūkst nevienā fermā. Tiklīdz ganību zelmēni lopi noēda, uzsākām zaļbarības izēdināšanu, dodot katrai govij pa 30 kilogramiem.

Svarīgi ne tikai saražot plānoto produkciju, bet vajag arī, lai tā būtu lēta. Tādēļ jaunlopus un cūkas turam lielās grupās. Arī piena vecuma telus turam grupās pa 40—105. Alvine Matvejeva, apkopjot 105 telus, panākusi 600 gramu vidējo diennakts dzīvsvāra pieaugumu.

Lai sasniegtu 1963. gadā pirmo robežliniju gaļas un piena ražošanā, mums šogad jāpalielina lopu skaits. Gada beigās jābūt 425 govīm un 80 grūsnām telēm. Esam aprēķinājuši, ka nākamajā gadā mums jāiegūst vidēji no govs 2470 kilogrami piena. Tad piena kopprodukcija būs 1124 tonnas un uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražosim 377 centnerus.

Nākamā gadā paredzēts pārdot valstij 1364 barokļus ar 85 kilogramu vidējo svaru. No tiem 564 bekoncūkas nobarosim pirmajā pusgadā. Paredzēts pārdot arī 313 liellopus. Katra liellopa kautsvārs būs 90—200 kilogramu. Pārdosim valstij arī 2,3 tonnas aitu un 4 tonnas putnu gaļas. Tādējādi kopā ražosim 125 tonnas gaļas jeb uz 100 hektāriem aramzemes 79,4 centnerus.

V. LAZDIŅA,
zootehniķe

Par virsplāna produkciju— papildapmaksu

Svarīga svira galveno lauksaimniecības darbu veikšanā ar augstu kvalitāti un laikā ir papildapmaksai. Šogad, kad jau no pavasara laikā apstākļi ir untumaini, biežās lietavas kavē lauku darbus, liela nozīme ir pareizi izstrādātai papildapmaksai. Lai stimulētu cukurbiešu audzēšanu, kolhozā «Vārpa» nolēms izmaksāt tiem kolhozniekiem, kas piedalījušies cukurbiešu platību apkopšanā, 70 procentus no virs plāna iegūtās produkcijas un izsniegt visu virsplāna cukuru.

Mazražīgo dabisko ganību kultivēšanā nepieciešama vērtīga stiebrzāļu piesēja. Vajadzīgs daudz un labas kvalitātes sēklas. Tāpēc arī daudzgadīgo zālāju sēklu iegūšanā ir paredzēta papildapmaksu — no virsplāna produkcijas 50 procentus izdalīs uz izstrādes dienām.

Sociālistiskajā sacensībā par augstiem darba rezultātiem iesaistījušies visu brigāžu laudis. Pusgada un gada darbu rezultējot, izsniedz vienreizējas prēmijas. Par pirmās vietas iegūšanu brigāde saņem 100—250 rubļu prēmiju.

Materiāli ieinteresēti arī lopkopji. Viņi saņem labu atalgojumu. Slaucamo govju ganāmpulks uzticēts ganīem, un pilnās slaucenes liecina, ka viņi strādā krietni. Par katrām izslauktajiem 100 kilogramiem piena gans saņem 0,55 izstrādes dienas.

Lai slaucējas censtos izslaukt vairāk un labākas kvalitātes pienu ar augstāku tauku saturu, noteikta papildapmaksas sistēma. Gada plāns katrai slaucējai sadalīts pa mēnešiem. Papildapmaksu izsniedz ik mēnesi lopkopēju ražošanas saņāksmē. Par katru virs plāna iegūto piena kilogramu, pārrēķinot uz bazisko tauku procentu, noteikta papildapmaksu 2,5 kapeikas. Materiālās ieinteresētības princips devis labus rezultātus. Daudzas slaucējas jūnijā pārsniegušas plānu. Tā, slaucēja Vera Melnbārde no savas grupas izslaukusī virs plāna 1252 kilogramus piena, b. Grāmatniece — 1465 kilogramus, saņemot par plāna pārsniegšanu jūnijā 36 rubļus. Genovefa Lazdiņa ieguvusi virs plāna 919 kilogramus piena. Plānu pārsniegušas arī citas slaucējas.

Slaucējas, kuras iegūst un saglabā no visām govīm telus, saņem papildapmaksu 4 mēneši vecu telu vai 2 mēneši vecu sivēnu.

Materiāli ieinteresēti arī sivēnu audzētāji. Ja cūkkopējs iegūst plānoto sivēnu skaitu no katras viņa kopšanā nodotās vaislinieces un izaudzē līdz atšķiršanai, tad katrs piektais sivēns paredzēts papildapmaksā. Tā, vaislinieču kopējai Mildai Skutelei vajadzēja iegūt no kopšanā nodotām vaisliniecēm 96 sivēnus, bet viņa ieguva 141. Arī Mārtiņš Grāmatnieks izpildīja savas saistības.

Bekoncūku audzētāji par katru bekonu, kas nobarots līdz sešu mēnešu vecumam, saņem papildapmaksu 2 rubļus, bet līdz sešarpus mēnešu vecumam — 1,5 rubļi, 7 mēnešu — 1 rubli.

Par plāna pārsniegšanu ieinteresētas cīnīties arī putnkopējas, jo viņām paredzēts izsniegt 30 procentus no virs plāna ražotās produkcijas. Cīņā par pirmās augstienes iemēšanu lauksaimniecības produktu ražošanā materiālās ieinteresētības princips ir viens no galvenajiem faktoriem, kas veicina plānotā izpildi.

Z. BABAKOVA

Audzējam lētu putnu gaļu

Gaļas ražošanas straujākai palielināšanai nāk talkā tāda svarīga nozare kā putnkopība. Mūsu zosu kopēja Berta Kalniņa jau vairākus gadus ar labiem panākumiem strādā šai nozarē. Šogad viņas kopšanā nodoti 632 zoslēni, no tiem saglabāti 624. Tātad krituši tikai 8 zoslēni jeb 1,2 procenta.

Putni aug spēcīgi, veselīgi. Sākot ar agri pavasari, tie atrodas ganībās un spēkbarības piedevas nesaņem. Zosis peldas un padzēras turpat ganībās diži. Rudenī b. Kalniņa gana zosis pa novāktiem labības laukiem, kur tās uzlasa izbīrušos graudus, tāpēc arī nobarošanas periodā nav jāizlieto spēkbarība. Zosis izaug un nobarojas 4,5 mēnešu laikā, sasniedzot 6 kilogramu dzīvsvāru. Ziemas periodā zosis saņēma tikai graudu atšķiras 100 gramu dienā katru un piedevām vitamīnsienu pēc vajadzības.

Šogad b. Kalniņa nodos valstij 3792 kilogramus lētas putnu gaļas.

V. RANCĀNE,
kontrolasistente

Rudzu druvas sola bagātu ražu

— Vārpaš garas, graudi briest spēcīgi, — priecājas agronoms b. Skipars kopā ar zootehniķi b. Lazdiņu, novērtējot šī gada ražu.

FELETONS

Vieni ceļ, citi sten

Radiona Kolpakova mājās pie «Kristāla» pudeles sanākuši trīs spēcīgi vīri un gudro, kas ir vieglāk: celt ar visu spēku, vai tikai izskata pēc pielikt rokas pie darāmā un stenēt cik jaudas. Jo mazāk šķidrums paliek pudelē, jo runīgāk kļūst vīri. Nu jau Radions Kolpakovs vicina pa gaisu dūres:

— Es tam brigadierim reiz gāzīšu. Vakar teicu, lai šis uzraksta man desmit vezumu. Bet nē — tikai tos septiņus. Vai kolhozs no tā nabags paliktu?

— Vai tad tu nezini, ka pie mums visi skandina: strādā, strādā! It kā mēs nestrādātu. Tikai mēs visu darām ar prātu un pipēdami, — tā Pāvels Sidorovs.

— Pāvel! Tu taču zini, kā mēs toreiz krāvām āboliņus: divās stundās pa pieciem uztaisījām četras gabanas, ka nebija ko manīt. Ne tā kā tās trakās sievas, četratā — deviņas! Lien no ādas laukā, gluži kā nenormālas.

— Trakas, kas trakas! Ei, Pāvel, atnes vēl vienu pudeli!

Un viņi dod kā vienmēr kristīgi pa rubliem.

Avakums Drugoveiko un Radions Kolpakovs paliek. Viņi klusībā apcer savas gudrības, kas ir zelta vērtība. Radionam šodien errastību pārpilna sirds. Pat šnabis nepalīdz aizmirsties. Kaut vai tas mazais jaunlopiņš, kas stāv kūti nobarots apaļu apaļš. Nu jau sākuši par to interesēties... Un tās izstrādes dienas! Brigadieris rikoja netaisnīgi, skaties no kuras puses gribi. Kantoru tu vari sadauzīt visus krēslus un karafes, tāpat neviens tev nepalīdzēs. Saka: strādā. Vakar, rau, piecas stundas nostrādāju. Tad saagītēju pārējos un darbu beidzām. Lai sviedrējas, kas gribi. Cilvēkam jāatpūšas arī. Tie barokļi, kas vēl kūti, arī prasa savu. Katru dienu pa desmit kukuļiem maižes tiem jāatved no Jēkabpils. Vai tas nav darbs? Bet te, kolhozā, jau to nesaprot.

Pārdomas iztraucē Pāvels Sidorovs. Arī viņam šodien gribas atvieglot sirdi pie šnabja pudeles uzticīgu draugu sabiedrībā. Šito nelaimi! Viņa piemājas zemīte atkal ir tikpat liela kā visiem. Taisni zēl, ka tos liekos 0,11 hektārus, ko viņš tik kārtīgi pavasarī apstādīja ar kartupeļiem, atņēma. Būtu taču bijis kāds lieks bumbulītis tiem lopiņiem, kas ienes baltu naudiņu.

Alkohols padarījis savu. Radiona Kolpakova dūres ik pa brīdīm ar troksni pielip pie galda. Zēl, ka pie rokas nav sievas. Tad viņai tiktu gan!

Vīri iemet. Kārtējā glāzīte tiek ielietā sakarsušajās iekšās par godu viņu draudzenēm kolhozniecēm Aksēnijai un Poļinai Drugoveiko.

— He, cik veiklas! Kas par to, ka brigadieris katru ritu viņas izceļ no gultas un dzen darbā. Sis tik un tā izgrozās. Māk aizsmaukt.

— Tai Aksēnijai gan meitiņa, ko!

— Ielej vēl šnabi, Pāvel!

Nākošajam tostam tomēr neiznāk — pudele ir jau tukša. Vīriem gribas vēl, un viņi meklē kapeikas. Lai cik liela viņu centība — vairāk nesanāk. Pāvels Sidorovs un Avakums Drugoveiko meimuro pie citiem draugiem, bet Radions Kolpakovs slienas kājas:

— Siev! Dod naudu!

Neviens nenāk. Sieva jau laikus aizmukusi no bīstamās jostas.

Tā dzīvo lauksaimniecības arteļa «Ozols» slaukti un pudeles brāļi — PĀVELS SIDOROVS, RADIONS KOLPAKOVS, AVAKUMS DRUGOVEIKO, POĻINA DRUGOVEIKO UN AKSĒNIJA DRUGOVEIKO. Kamēr citi strādā, viņi nodarbojas ar stenēšanu. Bet prasības — o, tās viņiem lielas. Savas tiesības viņi zina labi, bet pienākumus aizmirsuši. Vajadzētu tos atgādināt un pēc iespējas nesaudzīgāk.

JĀNIS URKIS

Rajona vecākais ugunsdzēsējs b. Ščeglovs (no labās).

PAR SADZĪVES TEMĀM

Kāds tu izaugsi, dēls?

Tā domā katra māte, kad dēls vēl gluži sīciņš gul šūpulī, kad tas neveiklām kājēlēm mīcās spert pirmo soli, kad mazās rokas kā lielu dārgumu pasniedz pirmo skolas lēcību, kad... Jā, vēl daudz daudz reižu. Katrs vēlas redzēt savu bērnu čaklu, godīgu, labu. Tā tam jābūt. Mazajiem cilvēciņiem ir sava vieta šodienas lielajā ciņā par jaunu sabiedrību, un šī vieta ir nozīmīga, liela. Un tādēļ bērniem ir jāaug labiem, tādēļ viņu audzināšana nav tikai vecāku darīšana. Tas ir katra vissvarīgākais sabiedriskais pienākums — izaudzināt bērnus par komunisma rītdienas cienīgiem cilvēkiem. Ļaudis nedrīkst nekad paļaut garām, kad...

... Jurena ticēja cilvēkiem. Kā tad lai netic, kad pašai ir tikko pilni divdesmit gadi un kad visi darba biedri izturas pret viņu ar sevišķu smalkjūtību, gluži kā bīdāmies nodarīt pāri. Ticēja viņa arī Imantam. Tik skaistus vārdus taču nevarēja teikt tāpat vien, bez jebkādam jūtām un bez tam — viņš taču pats bija tik labs...

Imants steidzināja kāzas. Jurenai patika gaišmatālais puisis, un viņa daudz negudroja — pēc mēneša viņi kļuva vīrs un sieva.

Drīz pēc tam viņiem bija kāda atklāta saruna: Imants stāstīja, ka viņš jau agrāk pirms dienesta esot

reizi sareģistrējies ar kādu meiteni, bet tur nekas prātīgs neesot iznācis. Vēlāk, mainot pasi, viņš esot izmanījis to dabūt bez attiecīga ieraksta. Un pēc tam, jau pēc armijas, viņš, dzīvodams pie māsas Madonas rajonā, saticies ar kādu skolotāju. Viņa laikam esot gaidījusi bērnu tad, kad viņš aizbraucis no turienes.

Jurena klausījās un neticēja savām ausīm: vai tas ir viņas Imants, kas visai vienaldzīgā tonī stāsta par tādām lietām? Vai vajag viņam maz ticēt? Varbūt lielās?

Pēdējais tomēr apstiprinājās. Liepiņi saņēma vēstuli no šīs skolotājas. Vēstulē bija arī pāris fotogrāfiju. No tām preti smaidīja maza meitenīte. «Mīļajam tētiņam no Larisas,» tā tur bija rakstīts...

Jurena norija šo rūgto kumosu. Arī viņi vairs nebija tikai divi vien... Vai nu mazums jaunības pārgalvība var izdarīt neapdomību? Tagad viņš mil Jurenu, domā par dēlu, pašam jau 30 gadu. Gan jau būs labi.

Tā likās arī pašam Imantam Liepiņam, un viss varbūt būtu bijis labi, ja viņam ceļā nebūtu pagadijusies Susējas nodaļas piektās brigādes jaunā brigadiere Gunta Jurovska... Viņš ar to tikās pie savas māsiņas Sebrīņas, kura dzīvoja ar brigadieru vienā mājā. Imants salīdzināja

sievu ar savu jauno simpātiju un atzina, ka Guntai labāks raksturs.

Liepiņš domāja tikai par sevi. Viņam bija vienaldzīga Jurenas izpostītā dzīve, vienalga, ko viņa atbildēs dēlam, kad mazais simtām reižu uzdos jautājumu: bet kur mans tētiņš? Galu galā šis staigulis nedomāja arī par to, cik ilgi viņam Guntai liksies laba? Nav taču teikts, ka pēc gada viņš nesaņem vēl kādu piekto, labāku par Guntu...

— Liepiņš ir teicams strādnieks, — stāsta Neretas padomju saimniecības direktors b. Krastiņš, — strādā ātri un rūpīgi. Arī pret biedriem kolektīvā izturas labi.

Apmēram līdzīgu raksturojumu viņam dod arī partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Rukša. Nu, iedzerot dažreiz. Bet kam tad negādās? Izrunājušies esot ar viņu visādi, sakot, ka sieva asa, Guntai mikstāka sirds.

Lūk, kā. Cilvēks dzīvo slikti, nepareizi, viņš faktiski ir noziedznieks, tāpēc ka vieglprātīgi jau vairākkārt pamet savus bērnus, nedomājot, ka tas līdz dziļumiem ievaino mazo cilvēciņu apziņu. Viņi izaugs un kaunēsies no sava tēva. Varbūt ar laiku aprims aizvainojums, taču pavisam viņi to neaizmirsīs nekad — rēta paliks uz visu mūžu. Un ja Jūsu dēls, Liepiņ, kādreiz tiks nosodīts par to, ka viņš ir ļauns, negodīgs cilvēks, tad viņam līdzās uz apsūdzēto sola nāksies nosēsties arī Jums. Un ne tikai. Jaunās sabiedrības ļaudis, kuri cīnīsies par Cilvēku ar lielo burtu, tiesās par vienaldzību arī šīs pirmorganizācijas komunistus, visu kolektīvu, kurš atļāvas aizvērt acis un neredzēt, paļiet garām neļaucoties tad, kad apzināti tiek bojāta mūsu vislielākā vērtība — cilvēks.

L. SPILVE

Neretiešu veiksmes Vissavienības sacensībās

7. un 8. jūlijā notika Vissavienības dosafiešu ultrašvilpnieku sacensības «Lauku dienas». So sacensību mērķis — veicināt amatieru prasmi nodibināt vistālākos sakarus ar paškonstruētām raidstacijām. No Latvijas startēja 6 radioamatieru komandas, tajā skaitā 3 no Neretas radio kluba. Komandu kapteiņi: Aleksis Feldmanis, Edmunds Lēvalds un Vilis Vilks. Sacensību galīgos rezultātus tiesnesi paziņos tikai pēc pāris mēnešiem, bet pēc iepriekšējiem aprēķiniem neretnieki republikas mērogā izcīnījuši otro vietu aiz Rīgas radio kluba. Tas ir liels neretnieku radioamatieru panākums. V. VILKS

Redaktore B. IKLAVA

Zelma Voldemāra m. Miezīte, dzīv. Jēkabpils raj. Sunākstes ciema «Dimantos», ierosinājusi laulības šķiršanu pret Jāni Jura d. Miezīti, dzīv. turpat.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Ārija Andreja m. Romanovska, dzīv. Jēkabpili, Torna ielā 18, ierosinājusi laulības šķiršanu pret Edgaru Alberta d. Romanovski, dzīv. Jēkabpils raj. Zasas ciema «Avotos».

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Ksenija Kornelija m. Stabinge, dzīv. Jēkabpils rajona Atašienes ciema Atašienes padomju saimniecībā, ierosinājusi laulības šķiršanu pret Romualdas-Algimantas Antanas d. Stabingis, dzīv. Rīgā, Avotu ielā 47—1.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

Sardzē pret uguni

Jau vairākus gadus pēc kārtas Līvānos nav bijis neviens ugunsgrēks. Ar neatlaidīgu darbu to panākuši ugunsdzēsēji un Līvānu iedzīvotāji, stingri ievērojot elementāros ugunsdrošības noteikumus.

Lai vienmēr būtu gatavi cīnīties ar uguns stihiju, brīvprātīgās ugunsdzēsēju komandas regulāri trenējas un rīko sacensības. 8. jūlijā Komjaunatnes salīņā savu meistarību un kaujas prasmi demonstrēja 5 ugunsdzēsēju komandas. Pirmo vietu izcīnīja rūpniecības kombināta vīriešu komanda, sievietēm — Līvānu stikla rūpnīcas ugunsdzēsējas. Šīs sacensības pie-

rādīja, ka katru nejausi izcēlušos ugunsgrēku iespējams laikā likvidēt. Sevišķi svarīgi tas tagad, kad tuvojas ražas novākšanas periods. Diemžēl, dažu kolhozu un padomju saimniecību vadītāji ugunsdzēsēju sagatavošanai pievērš maz uzmanības, piemēram, kolhozi «Strauts», «Zelta vārpa».

Laiks arī šiem kolhoziem un citiem, kas nosebojušies, parūpēties, lai tiktu ievēroti elementārie ugunsdrošības noteikumi un lai brīvprātīgās ugunsdzēsēju komandas vienmēr būtu kaujas gatavībā.

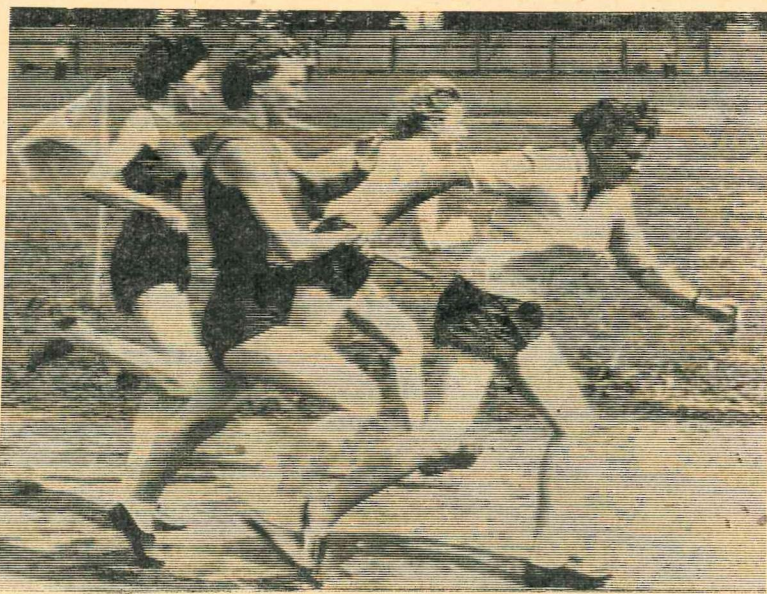
P. KASAJEVS, vecākais ugunsdzēsēju inspektors

Apgūsim lauksaimniecības specialitātes

Bebrenes veterinārais tehnikums Ilūkstes rajonā uzņem jaunus audzēkņus 1962./63. mācību gadam. Tehnikumā var iestāties personas

no 14 līdz 30 gadu vecumam ar pabeigtu septiņu vai astoņgadīgo izglītību — mācību laiks 4 gadi, ar vidusskolas izglītību — 2,5 gadi.

Tehnikumu beigušiem piešķir kvalifikāciju — veterinārais feldšēris un maksīgās apsekošanas tehniks. Iestāju pārbaudījumi sākas 14. augustā. Konsultācijas iestāju pārbaudījumu priekšmetos (matemātikā un latviešu valodā) notiks no 1. līdz 14. augustam.

Attēlā: stafetes nodošana 4x100 m stafetes skrējienā sievietēm. Autora foto

liciešošu uzvaru kopvērtējumā izcīnīja padomju saimniecības «Zasas» fizikultūrieši. 2. vietā ierindojās padomju saimniecības «Atašiene», bet 3. vietā — padomju saimniecības «Lone» komandas.

Individuālie uzvarētāji saņēma atzinības rakstus, bet komandas uzvarētājas — LBSB «Vārpa» RP vimpeļus.

J. PARADOVSKIS

SPORTS

Rajona sporta spēles turpinās

Divas dienas Jēkabpilī risinājās rajona sporta spēļu vieglatlētikas sacensības. Tajās piedalījās 98 dalībnieki no 12 fizikultūras kolektīviem.

Vīriešiem skrējienā isajās (sprinta) distancēs uzvaras izcīnīja Zasas padomju saimniecības fizikultūrietis G. Kjesneris. Viņa laiks 100 m — 12,4 sek., 200 m — 25,4 sek. Vidējās distancēs uzvarēja A. Palakavnieks, 800 m veicot 2 min. 8,2 sek. un 400 m — 56,4 sek. Tādu pašu laiku 400 m distancē uzrādīja arī sakaru kantora fizikolektīva pārstāvis Z. Rupmejs. 1500 m distanci pirmais veica V. Blunovs, (4 min. 22,6 sek.), bet 5000 m — V. Stučka (18 min. 42 sek.). 10 km soļošanā pārliecinošu uzvaru izcīnīja plaviņietis E. Padedzis, distanci veicot 52 min. 40 sek. Sacensībās teicami startēja Atašienes vidusskolas fiziskās audzināšanas pasniedzējs R. Kalniņš, izcīnot 7 pirmās vietas un 1 otro vietu. Viņš uzvarēja 110 m barjerskrējienā (19,0 sek.), 200 m barjerskrējienā (31,2 sek.), augstlēkšanā (1,76 m), kārtslēkšanā (2,90 m), lodes grūšanā (12,72 m), diska mešanā (36,50 m) un desmitciņā, savācot 4008 punktus. Jāpiezīmē, ka 200 m barjerskrējienā laiku 31,2 sek. uzrādīja arī G. Kjesneris un nerūdas izrakteņu kombināta fizikultūrietis J. Skudra. Tāllēkšanā 1. vietu izcīnīja R. Raģelis, aizlecot 6,35 m tālu, bet trissoļlēkšanā uzvaru izcīnīja H. Bogdanovs ar rezultātu 12,55 m. Vesera mešanā pārliecinošu uzva-

ru izcīnīja J. Zālītis (sakaru kantoris) — 42,50 m, bet šķēpa mešanā rūpkombināta pārstāvis V. Dimza (44,90 m).

Sievietēm par trīskārtēju sporta spēļu uzvarētāju kļuva rūpkombināta fizikultūriete T. Sizova. 100 m viņa veica 13,6 sek., bet tāllēkšanā aizlēca 4,83 m. Tāpat sekmīgi startēja nerūdas izrakteņu kombināta fizikultūriete S. Bergmane, izcīnot pirmās vietas augstlēkšanā (1,30 m), lodes grūšanā (10,83 m) un piecīņā (3282 punkti). 200 m distanci visātrāk veica V. Sudņika (30,7 sek.), bet 800 m — V. Smilškalne (padomju saimniecība «Zasas») — 2 min. 59,2 sek. 80 m barjerskrējienā uzvaru izcīnīja sakaru kantora fizikolektīva pārstāve I. Jankovska (13,9 sek.), šķēpa mešanā padomju saimniecības «Zasa» pārstāve Z. Aleksejeva (25,01 m), bet diska mešanā rūpkombināta pārstāve M. Geiča (29,75 m).

4x100 m stafetes skrējienā uzvaru izcīnīja nerūdas izrakteņu kombināta skrējējas V. Sudņika, M. Zepa, T. Zeltiņa un S. Bergmane, uzrādot laiku 59,4 sek. Vīriešiem visas četras stafetes komandas par sacensību noteikumu pārkāpšanu tika diskvalificētas.

Komandu vērtējumā uzņēmumu — iestāžu grupā pirmo vietu izcīnīja Plaviņu nerūdas izrakteņu kombināta fizikolektīvs, atstājot aiz sevis Jēkabpils sakaru kantora un Jēkabpils rūpkombināta komandas.

Padomju saimniecību grupā pār-